

OCZYŚCIANIE (13) sb n

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg N oczyszciani(e) (1). ◇ G oczyszcianią (3). ◇ D oczyszcianiu (5). ◇ A oczyszciani(e) (2). ◇ L oczyszcianiu (1). ◇ pl N oczyszcianią (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Uwalnianie od zła moralnego, grzechu i kary za grzech; purificatio Vulg (12) : BierRaj 23v; Lecź siłá tákich naydzie/ ktorzy ácz w Wierze prawdziwey vmieráią/ [...] ále máią nieco ku oczyszcianiu/ przeto fie czyścić mułzą. WujJud 203v.*

Szereg: »wykupienie i oczyszcianie« (1): Zeby fie im [przez Jezusa Mesjasza zbawionym] iuz ná żadne infze wykupienie y oczyszcianie oglądać nie trzeba. CzechRozm 97.

a. *W religii żydowskiej obrzędowe usuwanie zmazy rytualnej (10) : przez wodę mámy rozumieć [...] odrodzenie ktorego znáki były w zakonie oczyszciania ony ktore Moyżefz przypomina w 3. kłięgách BibRadz II 133b marg; CzechEp 410.*

oczyszcianie kogo, czego [= z kogo, z czego jest usuwane] (5): KromRozm III D6v, D7; Niewiáftá przyrodzoną niemoc máiąca a íplugáwienie iey. 28. Oczyszcianie iey. BibRadz Lev 15 arg; dopiero fię był wśzytek lud zgromádził z Zydofthwá ku oczyszcianiu naczynia y ołtarzá kthory był zgwałcon ípołu z kościołem [et vasa, et altare, et domus a prophanatione sanctificata erant] BibRadz Judith 4/2. Cf oczyszcianie czego czym.

oczyszcianie czego [= z czego jest usuwane] czym (1): o fłuźbie Bożey zwierzchowney/ ofiárách bydlęcych/ oczyszcianiu ciáłá krwiá iáłowiczą/ y wody pokropieniem CzechRozm 111.

Wyrażenia: »oczyszcianie zakonne« (1): [św. Paweł] nie czynił żadney obmowy ále tak profito ná ono zmyflánie/ y oczyszcianie zakonne zezwolił. CzechRozm 77.

»oczyszcianie żydowskie« (1): Y było tám íześć ítągiew kámiennych/ według oczyszciania Zydofłkiego poftáwionych [secundum purificationem Iudaeorum] WujNT Ioann 2/6.

Szereg: »oczyszcianie i poświęcanie« (1): [Stary Zakon] myał rzeczy á obrzędy nyektore ku oczyszcianiu y poświęcaniu ludzi fłużące/ yáko krew bykow y kozłow/ y popyoł cyelice KromRozm III D6v.

2. *W błędym tłumaczeniu z łac. (zam. blask, świetność) (1) : Deftruxifiti eum ab emundatione: et fede^m eius in terra collififiti. Skaziłes iego od oczyszciania á ftolecz ie^{g0} skaziłes na ziemi. WróbŻółt 88/45. [cf Skaziłes go od ochędoftwá Leop; Odiąłes fwietną zacność iego BibRadz; Zepfłowałes ochędożenie iego WujBib.]*

Cf OCZYŚCIAĆ